

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๕๗)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ และมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในวรรคสองของข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๔๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอตตามวรรคหนึ่งเป็นคนต่างด้าวซึ่งประสงค์จะทำงานหรือได้รับอนุญาตให้ทำงานในสำนักงานผู้แทนของนิติบุคคลต่างประเทศในธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ หรือสำนักงานภูมิภาคของบริษัทข้ามชาติซึ่งเป็นธุรกิจบริการอื่นตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หรือเป็นคนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้เข้ามาทำงานในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนหรือตามกฎหมายอื่นตามมาตรา ๑๐ หรือเป็นคนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้เข้ามาภายใต้กรอบพันธกรณีที่รัฐบาลทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศ ให้ยื่นคำขอ ณ ศูนย์บริการวีซ่าและใบอนุญาตทำงาน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน กระทรวงอุตสาหกรรม ได้ด้วย”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

อุไรวรรณ เทียนทอง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากปัจจุบันรัฐบาลมีพันธกรณีด้านการเปิดตลาดบริการและการลงทุนระหว่างประเทศ ดังนั้น เพื่อให้คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาทำงานภายใต้กรอบพันธกรณีสามารถยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำงาน คำขอต่ออายุใบอนุญาตทำงาน คำขอรับใบแทนใบอนุญาตทำงาน และคำขออนุญาตเปลี่ยนการทำงานหรือเปลี่ยนท้องที่หรือสถานที่ในการทำงาน ณ ศูนย์บริการวีซ่าและใบอนุญาตทำงานได้ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้